

Mangler, som nu ere til Stede ved det store Sjællands Stift.

Endelig er der anket over, at flere Bispeembeder have staaet ledige og kun ere blevne bestridte ved Konstitution, og af den Grund fandt man det ikke nødvendigt at gaa til Oprettelsen af et nyt Bispeembede. Jeg tror, jeg i sin Tid har været med til at beklage, at flere Bispeembeder i længere Tid vare besatte ved Konstitution, og jeg finder heller ingen Grund til at forsvare det nu. Men fordi der muligvis er sket mindre heldige Ting i Fortiden, kan jeg ikke se, at man ikke skal indføre den Ordning i Nutiden, som man i et og alt maatte finde forsvarlig. Og det er blevet sagt, at vi ikke skulde oprette flere ny Embeder, navnlig store Embeder, det havde vi som Regel ingen Lyst til. Det er jeg meget enig i. Hvis disse Embeder ere overflødige, ja unødvendige, skal man ikke gøre det. Men hvis der virkelig er haardt Brug for et saadant Embede, ser jeg ikke, at man alene af den Grund, at man har Utilbøjelighed til at oprette ny Embeder, skulde afvise Tanken. Paa andre Omraader er der ogsaa oprettet Embeder, naar Nutidens Tarv har krævet det, og det mener jeg, man ogsaa kunde gøre her.

Der er talt om, at Staten fik Bekostning derved. Paa det Punkt maa jeg gøre opmærksom paa, ikke alene hvad der ogsaa er sagt i Diskussionen, at Staten jo opkræver Bispetienden og i Virkeligheden opkræver meget mere, end hvad der anvendes til Kirkens Tarv. Naar det i Grundloven hedder, at Staten skal støtte Folkekirken, kan Staten dog ikke i Længden gøre det paa den Maade, at den tager de Midler, der hidtil have været tillagte Folkekirken, og anvender dem til andre Formaal og afspiser Folkekirken med mindre, end hvad der opkræves. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, thi der er jo ogsaa andre Omraader end just Lønningsomraadet, paa hvilke Staten støtter Folkekirken, saa naar man skulde til at afveje Beløbene, vilde man komme til det Resultat, at Staten støtter Folkekirken med mere, end Bispetienderne have beløbet sig til i den Række af Aar, de ere blevne opkrævede, skønt det er et betydeligt Beløb. Men jeg skal gøre opmærksom paa, hvad selve Lovforslaget indeholder, at Lønningen til det ny Bispeembede i Virkeligheden udredes af Midler, som nu ere lagte til Kirken, og som blive ved Kirken, saa at man ikke ved at undlade at vedtage dette Lovforslag vil kunne unddrage den disse Midler, som ere tillagte den ved Lov

af 20. Juni 1850. De ville ikke kunne fratages den uden ved ny Lov, og selvfølgelig maa de, som ere Indehavere af Embederne, beholde disse Midler, men efterhaanden som Embederne blive ledige, ville disse Midler kunne anvendes til Lønningen af den ny Biskop. Direkte kommer denne Lønning ikke ud af Statskassen, men ud af Midler, der ere henlagte til Støtte af Folkekirken Formaal.

Der er talt om Lønningens Størrelse, idet det er fremhævet, at den er større end de, der nu ere tillagte Bispeembederne i Nykøbing og i Aalborg. Men jeg maa dog henvise til, at her er den Forskel, at medens Bispeembederne i Nykøbing og Aalborg have deres Embedsboliger, er der kun tillagt det her foreslaaede Embede 1,000 Kr. i aarlig Huslejegodtgørelse eller til Forrentning af et Embedslaan til Opførelse af en Embedsbolig, og da Embedsboligen tillige skal indeholde betydelige Lokaler, dels til Kontorer og til en stor Landemodsal, vil det blive en betydelig Bygning, som ikke kan opføres for en ganske ubetydelig Pengesum. Jeg vil antage, at en ny Bispebolig ikke kan bygges for ringere end 30,000 Kr. eller saa. I Virkeligheden vil den Huslejegodtgørelse, her er foreslaaet, ikke kunne strække til, men der vil gaa noget af Lønningen til ogsaa. Hvis Rigsdagen foretrækker at sætte Lønningen ned og forhøje Huslejegodtgørelsen med et lignende Beløb, skal jeg nu ikke sige noget dertil, det er noget, der kan forhandles om. I Virkeligheden er det, som her er foreslaaet til Lønning, Kontorholdsgodtgørelse og Huslejegodtgørelse, ikke nogen stor Sum, tværtimod, det er i Virkeligheden et Minimum.

Endelig er der ført en lang Forhandling om, hvilket Sted man maatte foretrække for den ny Bispestol. Der er nævnt Næstved, Roskilde, Slagelse og Sorø. For Sorøs Vedkommende er der nævnt Ministerboligen, der staaer dernede, men som ikke benyttes af Ministeren. Jeg skal dog i Parentes sige, at den ikke har staaet tom, men at den har været lejet ud, og at Lejen er kommen Statskassen til gode. Men jeg skal ikke komme videre ind paa Drøftelsen af, hvilket Sted der er heldigst, navnlig ikke paa den Maade, at jeg vilde ned sætte det ene Sted til Fordel for det andet. De kunne alle være udmærkede, gode og smukke Byer her paa Sjælland, de kunne alle have deres gode Egenskaber. Men Hovedsagen ved Oprettelsen af det ny Bispeembede er ikke, hvor Biskoppen skal bo, forudsat at det bliver paa et no-